

Jordi Camí (Terrassa, 1952) és doctor en Medicina, especialista en Farmacologia Clínica, catedràtic de la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona, director general del Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona (PRBB) i de la Fundació Pasqual Maragall.

La seva activitat científica principal s'ha centrat, durant més de vint-i-cinc anys, en el camp de les Neurociències i, en particular, en el de la Farmacologia de les Drogues d'abús. S'especialitzà en l'avaluació dels efectes del consum simultani de diferents drogues (alcohol, cocaïna, THC) en humans i en els efectes clínico-farmacològics de la MDMA (èxtasi). Sota la seva responsabilitat, el 1981 es va crear, a l'Hospital del Mar de Barcelona, una de les primeres Unitats de Desintoxicació per a heroïnòmans que hi va haver a Espanya. El 1988 fundà la Sociedad Española de Toxicomanías, de la que en fou el seu primer president.

Entre 1985 i 2005 fou el director de l'Institut Municipal d'Investigació Mèdica de Barcelona (IMIM), institut universitari que impulsà i reorganitzà fins que assolí un dels primers llocs en producció científica biomèdica, dins del sector sanitari. Al llarg d'aquesta etapa, fou el promotor de l'acreditació del Laboratori Antidopatge de l'IMIM per part del Comitè Olímpic Internacional (laboratori oficial dels Jocs Olímpics de Barcelona 1992). La seva activitat acadèmica s'ha desenvolupat entre la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i la Universitat Pompeu Fabra (UPF), havent ocupat diferents càrrecs en totes dues universitats (delegat del Rector, degà i director de Departament).

Entre 1997 i 2002 creà i desenvolupà els estudis en Ciències de la Salut i de la Vida de la Universitat Pompeu Fabra, entre els quals s'inclou una llicenciatura en Biologia humana y un doctorat en Biomedicina que s'imparteix en anglès. Amb posterioritat ha impulsat la gestació de nous centres de recerca, com el Centre de Regulació Genòmica (CRG) o el Centre de Medicina Regenerativa de Barcelona (CMRB) i, en particular, ha impulsat la creació del Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona (PRBB) que dirigeix des del 2005. El PRBB inclou actualment set centres públics de recerca, que apleguen a més de 1.400 persones (un 40% del personal científic és estranger) i que desenvolupen recerca biomèdica, des de la perspectiva molecular fins a la poblacional, tot plegat en un entorn excepcional al costat de l'Hospital del Mar de Barcelona.

És autor de més de 150 publicacions i diverses monografies en relació amb les drogues d'abús, així com ha dirigit 15 tesis doctorals. També és autor del "Codi de Bones Pràctiques Científiques" adoptat des de l'any 2001 pels investigadors dels diferents centres que formen el PRBB. Fou editor-fundador de la revista Quark (Ciència, Medicina, Comunicación y Cultura) (1995-2005).

Entre els diversos guardons obtinguts destaca la menció honorífica del Premi de Recerca Reina Sofia el 1990 i la concessió de la medalla Narcís Monturiol de la Generalitat de Catalunya al mèrit científic i tecnològic l'any 2000. Entre altres institucions, entre 2005 i 2012 fou Vocal del Consejo Asesor de Sanidad del Ministerio de Sanidad y Consumo de España i membre de la seva Comissió Executiva, i entre 2007 i 2012 fou Vocal del Comité de Bioètica de España.

Actualment concentra la seva activitat investigadora en l'àmbit de la Bibliometria, l'Avaluació i la Política Científica.